

Ivan Sivec

**PIKA PRI
KEKCU**

Po gorenjskih strminah po Vandotovih stopinjah

 iskreni

Zavod Iskreni, Brezovica pri Ljubljani, 2023

Dober dan, prijatelji! Zdaj se že dobro poznamo. Sem Pika, slovenska deklica. Šolarica in pisateljica začetnica. Skupaj smo bili že na Švedskem pri Piki Nogavički, na Finskem pri Božičku in v Švici pri Heidi. Imam izjemno dobro mamico, odličnega očija, prijateljico Špelo in sošolko Mojco. Pa babico in dedija. In kužija Murija. No, pa saj že vse dobro poznate, zato grem lahko kar takoj v središče dogajanja!

Ko mami kuha kaj tako dobrega, da diši po celi hiši, si rada prepeva. Zadnjič je zastavila kar s slovensko narodno:

*»Jaz pa pojdem na Gorenjsko,
jaz pa pojdem na Gorenjsko,
jaz pa pojdem na Gorenjsko,
gor na gornje Štajersko ...«*

Oči, ki ne bi bil moj pravi oči, če ne bi imel kakšne pripombe, se je takoj oglasil s precej umestno pripombo:

»Tale gospod, ki je nekoč napisal to pesmico, ni imel pojma o zemljepisu. Gorenjska ni bila nikoli Gornja Štajerska. Prej bo Šmarna gora en velik kup žgancev.«

Mami je nadaljevala z naslednjo kitico:

*»Nihče drug ne pojde z mano,
nihče drug ne pojde z mano,
nihče drug ne pojde z mano,
kakor drobna ptičica ...«*

Tokrat pa sem se pritožila jaz. Menila sem, da – če že kam gremo – potem pojdimo skupaj. Ob tem sem si v glavi takoj naredila tudi načrt.

»Kaj če bi res šli na Gorenjsko?! V šoli smo se učili, da gre za eno najbolj razvitih slovenskih pokrajin, da jo obkrožajo visoke gore, da je ponosna na Triglav in da se ob vznožju gora razprostira rodovitna Ljubljanska kotlina in da ... Da je pod gorami doma eden največjih junakov slovenske mladine – Kekec!« sem jima razložila.

Toda mami je preskočila eno kitico in nadaljevala:

*»Ti boš pa doma ostala,
ti boš pa doma ostala,
ti boš pa doma ostala,
suhe žemlje ribala ...«*

Ob suhih žemljah je oči dvignil glavo iznad časopisa in odločno dejal:

»No, pa pojdimo res na Gorenjsko. Domače lepote premalokrat občudujemo in premalo spoštujemo ... Kekec pa je prvi junak nad junaki. Star je komaj dobrih osem let, pa

vseeno užene v kozji rog vse strašne Pehte in nerodne Bedance. Po planinah pase ovce in krave, v rokah ima zakrivljeno palico, na glavi pa šilast klobuk. Pa še prepeva in žvižga silno rad. Čisto tak je kot jaz!«

Starše sem spomnila, da je res že dolgo, odkar smo brali knjižice o Kekcu, gledali filme o njegovih junaštvih in se po pisateljevih stopinjah vzpenjali v gorske strmine.

Mami pa je na vse to odgovorila:

*»Mal' počakaj, mal' pojenjaj,
mal' počakaj, mal' pojenjaj,
da se vremce spremeni ...«*

Sama sem s pomočjo strička Googla ugotovila, da je na Gorenjskem vedno znosna klima. Zato se nismo prav nič ozirali na vreme, temveč sedli v avto in, hajdi, na Gorenjsko: med gorske vršace in skrivnostne laze, v razkošje snežnih vrhov, v objem žametnih gozdov, v prekrasne doline in na rožnate planine.

Foto: Wikipedia

Gorenjska obsega dobrih deset odstotkov Slovenije, deli se na Zgornjo Gorenjsko z največjima mestoma Jesenice in Radovljica, na Osrednjo Gorenjsko z največjima mestoma Kranj in Škofja Loka ter na Vzhodno Gorenjsko z največjima mestoma Kamnik in Domžale.

Foto: Ivan Sivec

Najvišji vrh na Gorenjskem, ki je hkrati najvišji slovenski vrh, je Triglav (2864 m).